

[Augsburg], 28. Oktober 1551

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 155r-v.
Steinmann Nr. 655.

S. P. D. Autor fui Adolpho Occoni Medico edendi et conuertendi libelli Georgij Plethonis siue Gemisti (nam vtroque cognomine promiscuè vtitur) περὶ ἀρετῶν, hactenus opinor non editi. Eum ad te mittimus excudendum, si videbitur, arbitratu tuo graecis vel e regione latinorum, vel a fronte vel a tergo collocatis. De meis item versiculis, quoniam lucubrationem suam a me quoque contaminari voluit, facies quod voles. Locus Platonis περὶ ἀπραγμοσύνης φιλοσοφικῆς, quem de sententia mea conuertit, extat in Thaeteto ferè medio, Aldinae editionis folio 109. Cuius initium est: λόγος δὲ ἡμᾶς, ὁ θεόδωρε, ἐκ λόγου μείζων ἐξ ἐλάττονος καταλαμβάνει: Finis, πάλιν ἐπανίωμεν. Σω. οὐκοῦν ἐνταῦθα που ἦμεν folio 111. versu ante finem 8. Quòd si libellus etiam sic minutior videbitur: non incommodè addetur ὁ ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν, cuius conuersiones 3 extant, Grynaei, Amerbachij, Andreeae a Lacuna, qui quidem diligentissimus habetur: aut, Theodori Gazae περὶ γήρως καὶ ὄνείρου σκιπίωνος, et Morisoti παράδοξα, latinis additis: aut, siue Demosthenis siue Isocratis epistolae, aut ἐρωτικὸς Demosthenis, quò scholis sit aptior. Mitterem etiam meum aliquid, nisi occupationes prohibuissent. Bibliotheca enim nihil aut parum ocij mihi concedit, et, vt verum fatear, fortuna magnam mihi attulit ignauiam, a qua cum industriam meam contemni videam, socordia me illi commendare studeo. κάτθαν' ὄμως ὅ, τ' ἀεργος ἀνὴρ ὅ, τε πολλὰ ἐօργως ἐν δὲ μῆτι μῆτι ἡ μὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλὸς. Io[annes] Henricus Herbardus gratias tibi agit de curatis libris, et rogat, vt caeteros quoque, in Germania praesertim excusos (nam Gallicos Lugduni facile per procuratores suos comparare potest) sibi cures, quoad sine molestia tua id facere possis. Salmingerus Lazij opus ostendit Domino meo, ac bene sperare te iubet. Petit, si quid noui habeas, vt ad se mittas, duos in primis germanicos libellos, nescio quos, fortassis et tu nescies quos velit. Erat enim potus nonnihil cum haec mihi mandaret, ac Norimbergensi profectioni accinctus, vbi Fuggerorum iussu Schedelianam Bibliothecam inspicit. Demosthenis nostri Venetijs excusi reliquas chartas (habeo enim abs te primas cuiusque tomi paginas) per occasionem ad me mitti gratiss[imum] mihi erit. Vale. 5. Cal[endas] Nouembbris. 1551. E tonstrina mea.

Hiero[nymus] W[olfius] T[uus].

S. Cognoui hoc mense ex amicorum literis, neque Demosthenis exemplaria nec literas ad amicos scriptas, Norimbergae, Friburgi, Argentiniae, esse redditia. Schedulam igitur hanc velim Simoni tuo des, qua eum rogo, vt, cum proximè Argentinam et Francofordiam venerit, D. Conradum Buceri diaconum, et Petreij successores interroget, quid de libris illis factum sit, mihiqüe significet. Friburgum vnicum duntaxat mittendum Hartungo reliqui. Calamitosus ab omni parte est Demosthenes, et infelicissimo sidere natus. Quos Augustam misi codices, confracto vase, disiecti sunt, oblati Fuggeris vix gratiarum actionem acceperunt. sex exemplaria ad sorores deinde missa, in sororum aedibus diserpta sunt. Lutetiae exagitatur a Strazelijs, et a Vascosanis opprimitur. Quid vis? sepulcerum ei parandum est. ἡ γὰρ καλῶς ζῆν ἡ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. Vtinam verò nullo tuo damno sepeliatur, quando sine ignominia mea sepeliri non potest. Vale.